

[Jens Thomsen.]

priser, og han skulde efter min Formening støtte de Organisationer, der arbejder for at faa Produktionsprisen, i Stedet for at sætte Splid mellem Landbrugets Udøvere. Hele det faglige Landbrug staar nu med enstemmigt Krav om, at Eksportprisen skal danne Grundlaget for Prisen paa Hjemmemarkedet, og det er naturligt, at alle Medlemmer af dette høje Ting, der har Føling med og Forstaaelse af Landbrugets Arbejdsvilkaar, gaar ind for disse enstemmige Krav. Hr. Hauch, det ærede Medlem af det andet høje Ting, har til Pressen givet Kravet sin Tilslutning, og jeg vil gerne rette det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han deler Hr. Hauchs og Landbrugets Synspunkt, eller om han tager personligt Medansvar for Samlingsregeringens Handling mod de enstemmige Krav fra Landbruget. L. S. og Fællesorganisationen har, som nævnt, arbejdet for at faa bedre Smørpriser, og Venstres Presse har gjort en stor Indsats for at give Fællesorganisationen hele Æren for den forhøjede Smørpris. Konsekvensen deraf vil forhaabentlig være den, at der fra den Side vil blive gjort en tilsvarende Indsats for at støtte Fællesorganisationens Krav om Prisens Forhøjelse ogsaa paa Hjemmemarkedet, og det var efter min Mening naturligt, om Venstres Repræsentanter her paa Rigsdagen gjorde det samme.

Landbrugsministerens Handlemaade med Hensyn til Smørprisen er efter min Mening ogsaa fuldstændig ulovlig. Ministeren paaberaaber sig Lov Nr. 406 af 3. August 1940, men denne Lov giver ikke Ministeren Bemyndigelse til at gennemføre Eksportafgift paa Smør eller til at fastsætte Smørprisen paa Hjemmemarkedet. I Lovens § 6 fastlægges Ministerens Bemyndigelse til de i §§ 4 og 5 omtalte Forhold, men Ministerens Handlemaade finder ingen Godkendelse i det, der omtales her. I § 4 omtales Landets Forsyning med nødvendige Varer, Forbrugsbegrænsning, Fordeling af Varer samt Fremme eller Fordeling af Vareproduktion. I 2det Stykke gives Bemyndigelsen til at fremme Udførselen af Varer, men det er jo dog indlysende, at en Eksportafgift virker i modsat Retning. Hvad Fordelingen angaar, foregaar den jo gennem Smørrationering, og der er intet i Loven, der giver Ministeren Ret til at gennemføre Eksportafgifter eller fastsætte Smørpriser paa Hjemmemarkedet.

I § 5 i nævnte Lov gives der Ret til at lade Staten overtage visse Varer, men det

fastslaas ogsaa, at der skal ydes fuld Erstatning, som fastsættes af Kommissioner valgt ved kgl. Anordning. Derigennem fastslaas det, at Ministeren ingen Bemyndigelse har til at fastsætte Priserne, men paa Trods af Lovens klare Ord gør Ministeren dette. Det er for saa vidt ikke noget nyt, at Landbrugsministeren handler ulovligt, men han har vel ikke vundet Hævd paa at gøre det. Saafrømt Ministeren ikke har vundet Hævd paa det, maa Politiet efter min Mening tage sig af Sagen og foranledige, at Ministeren idømmes Straf som andre Lovbrydere. En Minister maa være mindst lige saa forpligtet til at holde Loven som andre Borgere. Jeg tillader mig derfor at spørge Anklagemyndighedens øverste Repræsentant, den højtærede Justitsminister, om den højtærede Landbrugsministers Handling ikke er i aabenbar Modstrid med § 5 i Lov Nr. 406 af 3. August 1940, som Ministeren paaberaaber sig til Støtte for sine Handlinger.

I nævnte Paragraf fastslaas det, at overtagne Varer skal betales med fuld Pris, og deraf fremgaar det jo, at Ministeren ingen Priser kan fastsætte. At Landbrugsministeren ikke under Landbruget Produktionsprisen for Landbrugsprodukterne, er velkendt. Gennem sin Administration af Smørloven og Kødloven har Ministeren bevist dette. Gennem Kødloven har Ministeren haft Bemyndigelse til at hæve Kreaturpriserne til en rimelig Højde, men han har holdt Priserne saa langt nede, at de laa under den Pris, der var gældende før 1914. Det er først efter Krigens Udbrud, da Eksportpriserne steg, at der er opnaaet rimelige Priser for Kreaturer.

Da Smørloven blev vedtaget sidste Vinter, vilde Ministeren ikke tage Spor Hensyn til Produktionsprisen paa 3 Kr. 72 Øre pr. kg, som Landets officielle Forhandler i England havde brugt som Forhandlingsgrundlag dør. En saadan Fremgangsmaade undergraver fuldstændig Udlandets Tiltro til vore Forhandlere. Naar selve Landbrugsministeren i Udlandets Øjne svækker den Autoritet, hvormed Landets officielle Handelsdelegationer kan optræde, er det naturligt, at Udlandets ledende Mænd ønsker Samtale med andre af Landbrugets Repræsentanter — som vi jo saa, da L. S. fik en Indbydelse til Berlin.

Landbrugsministerens Modvilje mod at respektere Landbrugets Produktionspriser er altsaa saa stærk, at han ikke viger tilbage for at begaa Lovbrud for at beskære Landbrugets Indtjeningsmuligheder.

Smørloven, som den højtærede Landbrugsminister omtalte, fastsatte en Smør-